

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdatában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizelési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kft
Fél évre . . . 3 frt — kft
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kft

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Köny és emlékezet.

Kézdi-Vásárhely, 1889. okt. 31.

Mielőtt a hó utolsó verőfényes napja november szürke ködfátyolába takarná fényes arcát: a halottak birodalma megnépesül s a mult az emlékezet e nagy szemfedele félrelebbsen az emberi szívről s kedveseink megtisztult földi alakjai a kegyelet nemes adóját kéri tőlünk.

Az élet joga, a természet fenséges szépsége, a lét nagy alkotásainak millió dicsősége mind az élőké; a halottaké csupán a köny és emlékezet.

A hajnal balzsamos hasadása, a csalogány édes méla dala, az alkony lágy fuvalma, az élet alvó, enyésző világánál kihamvad s a sir végtelen éjét az élet ragyogó napjával csak az emlékezet fényes sugara köti össze. A gazdagok monumentális mauzoleumai, a hazug dicsőség márvány-szobra az idő igaz ítéletére összeomlanak, s a jeltelen, mindenkitől elfeledett sir omladékait megkoszorozza a hirnév, s a kigunyolt nagyság nevét szárnyára veszi az emlékezet és sirjára a dicsőség hervadhatlan virágaiból tűz koszorút.

De a sírok egyenlőtlen halmain és boltozatain csodás pompával gyulnak ki a mécsek, színes lampionok, s a viasz gyertyák ezrein átfűződik az alkony félhomály ingó-rezgő fénye, s e ragyogó világár közepett oly különösen érezzük magunkat; olyanok vagyunk ma, mint a szomorufűz, melyet fölfelé növel életerejé: de visszahajolnak ágai oda, hol a multak élete nyugszik. Mi is növekedünk,

haladunk, de nem tekinthetjük azt kizárólagos tulajdonunk, mit a bölös és sir határai között élveztünk; hanem emlékeztünk elcsajátítja a multat, hitünk s reményünk megszerzi a jövőt. A megemlékezés koszorukat fon a multak sirhalmaira; a hittől táplált remény hő imát zeng a jövő birtokáért.

Győzzük le lelkünk kellemetlen érzelmeit, mert a multat, melyben elhunytaink vannak, nem lehet a jelentől elszakítani; nem lehet oly temetővé tenni, hogy a jelen rajta emelkedő élete ne tudja, mibe kapcsolódik gyökere; és tekintsünk szét az egyenlőség e birodalmában. De egyenlőségi álmaidnak szíves olvasó, itt sem talál sz nyugpontot, mert nézd csak sirboltot, mely, mint kivilágított egyház oltára, vakító fényözöntől ragyog; és tekintsd meg mellette a szerény halmot, melyen egy-két gyertya pislogó világa üzi el a félhomályt. Ama fényes sirbolt előtt nincs élő lény, jól fizetett kezek rendezték a világitást; itt egy egy bánatos férj imára kulcsolt kezekkel térdel, siratva a forrón szeretett hitvét, árván hagyott gyermekeinek gondos anyját; amott tovább egy jeltelen sírra nem jutott mécsvilág, nincs ki kegyelettel emlékezzék meg róla; vajjon ki az, ki ott aluszva örök álmait? Ne kérdezzétek, ő volt az, kinek neve elmúlt, megsemmisült, kit a társaság kivetett magából, ki míg élt, a nemzet átká volt — hazaáruló; és itt, az a sok szeretettel ápoltt sirhalom, mely a görcsösön zokogó anyának legkedvesebbjét, utolsó reményét, vigaszt — egyetlen leányát fődé el, egyszerűségében is mily megható

kép, s a megtörtanya arcán visszatükröződő fájdalom, ki e helyen szíve magzatjának a kegyelet e szent adóját rója le, — az embernek önkénytelenül adja ajkára e szavakat:

Letört a szép virág, alig volt reggele,
Mennyi öröm s remény enyészett el vele;
Szegény anya!
Szegény letört virág!

Az élet joga, a létezés millió dicsősége az élőké; a halottaké csupán — a köny és emlékezet!

Selyei-Tóth.

Az italmérési adó. Az italmérési adó, illetőleg az italmérési jog bérbeadása, sok nehézséggel jár, a minek leküzdése nem sikerült. Oly különbözők a viszonyok, annyira eltérők az érdekeltek igényei s annyira változik az italmérési jog értéke, hogy a pénzügyminiszter az italmérési jog értékesítése tekintetében nem tud magának teljesen áttekinthető képet alkotni. A törvény megszabja, hogy az italmérési adó beszedését, vagy az italmérési jog kihasználását biztosító ajánlati tárgyalásoknál egyenlő feltételek mellett első sorban a községek, utána a kereszmárosok veendő tekintetbe s csak azután lehet szó más vállalkozásról. De a megindított tárgyalások igen különös eredményekkel járnak. Egyes vidékeken oly meglepő a verseny a bérletösszeg emelése tekintetében, hogy rendes kezelés mellett a bérlet vagy a község vagy az illető vállalkozók kárával járna. Más vidéken ellenben nemcsak hogy magánvállalkozó nem akad, de a községek, különösen a közép nagyságúak sem hajlandók az italmérési jog bérbeadására vagy az adó beszedésére fix összeg mellett. Nagyon sok olyan hely is van, ahol az eddigi bérletösszegeken alul sem akarják elvállalni az italmérési jogot s számos helyiség egyáltalában szabadkozik minden

A „Székelyföld“ tárczája.

Antos Ádám.

(Folytatás és vége.)

Antos Ádám végperceiről Stockinger Ferencz cs. és kir. osztrák-magyar főkonzul a gyászoló apához következő levelet intézte:

„J. et B. Austro-Hungaricum Consulate General.“

Bombay, 1889. szept. 2-án.

Nem tehetem, hogy bár ösmeretlen létemre, azon hivatalos jelentéshez, melyet szomorú kötelességem egyuttal a külügyi miniszteriumhoz boldogult édes fia — kedves jó barátom és kollegám — szomorú haláláról intézni, — néhány szót ne fűzök. Engedje meg tehát, hogy mint apa, ki tudja, mi az, gyermekeit elveszíteni, apához írjak a boldogult utolsó napjairól.

Julius vége felé kezdett szegény barátom panaszkodni Poonában bágyadságról, lázról; kért orvosi tanácsot, de nem igen javult. — Augusztus elején holmi hivatalos teendők voltak Bombayban; azt hittem, hogy — mint rendesen ily esetekben, — levegő változás csak hasznos lehet, őt biztattam meg tehát e dologgal; két-három napi távollétre számítottam.

Ezen idő eltelté után sem tért vissza Poonába, de napról-napra vettem híreket tőle, hogy bizony nem igen érzi magát jobban; lementem tehát aug.

8-án és meglehetősen erős lázban találtam; még az napig kint járt volt és ámbár nem panaszkodott komoly bajról, láttam, hogy nehéz beteg. Elmen-vén tehát orvosához (dr. Sydney Smith, ki hat és fél év óta a mi házi orvosunk is) véleményét kikérőndő: ez malariás lázt konstalt és levegő változást tanácsolt. Néhány nappal azután egy Lloyd-gőzös (»Melpomene«) Ceylon felé indult, hol szintén ép ez időtájt egy osztrák hajóval volt egy kis konfliktus: az orvos a tengeri utat nagyon ajánlatosnak gondolta, és én felkértem a boldogultat, hogy egy hétre ránduljon Ceylonra hivatalból és végezze el ezt az ügyet. Fájdalom, erre nem került a sor, valószínűleg nem is használt volna, — állapota napról-napra rosszabbodott, a láz erősödött és minden orvosság, tudomány, ápolás nem volt képes azt lejjebb szállítani.

Dr. Sydney egy másik orvost, dr. Langleyt konzultálta, két ápolónő éjjel-nappal a szegény beteg oldala mellett volt, az Ur Isten másképen akarta.

Barátom minden alkalommal arra kért, ne írjak haza, édes szüleit talán ok nélkül ne aggaszszam, és én engedtem kérésének. A dolog reménytelen nem volt; ily távolságra semmi józan cél nem volt elérhető azzal, ha oly híreket adtam volna, melyek még megérkeznek, már nem felelnek meg a valóságnak.

De irtam azonnal Vavrik tanácsos urnak Bécsbe azon hozzáadással, hogy a beteg kívánságára övéit nem értesítem,

Szomorú napok következtek, egy nobilis, önzetlen, szerető lélek tusája — a kérlelhetetlen, emésztő kórsággal!

Egyformán derült, zajtalan kedélye nem változott mindvégig; nem panaszkodott, beszélünk haza utazásáról. — néhány napig abban reménykedtünk, hogy f. hó 5-én az »Imperatrix« gőzőssel Triesztbe indulhat, — beszélgettünk napi eseményekről, valahányszor az orvos hosszabb társalgást megengedett.

E közben fokozódott a láz, — az orvosok hiában próbáltak minden szert. — Szombaton, augusztus 31-én reggel észrevettem, hogy már csak nehezen beszél. Délután eszmélete pillanatig elzavarodni látszott.

Nehéz szívvel láttam magam előtt oly kötelességet, melyet saját édes testvéremmel sem merem volna elmulasztani: 6 óra tájban tehát a szokottnál érthetőbb hangon, hogy magamra vonjam figyelmét, megszólítottam: „No édes nagyuram, — ez volt szokott megszólításom, — beesteledett; mindnyájan aludni megyünk nem-sokára — mondjuk el együtt esti imádságunkat, — jó lesz?”

Megértett, megértette talán szavaim egész szomorú jelentőségét; felém fordult tehát, összekulcsolta kezzeit, és én ágya mellett letérdelve, lassan, hangosan és áhitatosabban, mint régóta, elmondtam egy Miatyánkot,

bérlettől. A pénzügyminiszter a részletekről behatárban akarván értesülni, felhívta az összes pénzügyigazgatókat, kik személyesen tesznek jelentést tapasztalataikról a regale-ügyet illetően.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház.

A képviselőház okt. 23-iki ülésében teljesen le tárgyalta a közutakról szóló törvényjavaslatot, a 25. §-tól a 163-ig. A részletes tárgyalás befejeztével, a ház többsége a kereskedelmi minisztert zajosnán megéljenezte.

A Budapest főváros közutairól szóló fejezetnél Kaas Ivor báró meleg elismeréssel szólott Baross miniszternek a főváros javára tett hasznos közlekedésügyi intézkedéseiről, mindamellett kifogásolta a javaslat ide vonatkozó némely dispositióját. Baross miniszter rectificálta Kaas tévedéseit, ki felszólalása alapjául nem a tárgyalás alatti, hanem az eredeti javaslat szövegét használta, egyúttal biztosítva őt arról, hogy a kormány a fővárossal szemben semmiféle hatalmi túlterjeszkedésre nem törekszik.

Az ülés végén benyújtottak a naszdóvidéki birtokrendezésről szóló törvényjavaslatok. Ezeket kívül Szilágyi Dezső igazságügyminiszter előterjesztette a bíróságok tagjainak a miniszteriumban ideiglenes alkalmazására vonatkozó törvényjavaslatot.

A képviselőház okt. 29-iki rövid ülésében harmadik olvasásban megszavazta a közutakról szóló törvényjavaslatot s tudomásul vett több apróbb vasúti építkezésre vonatkozó jelentést. A legközelebbi ülés november 5-én lesz.

SZEMLE.

Vége van tehát az athéni ünnepnek is, melyről az angol lapok rokonszenves cikkekben emlékeznek meg. A „Morningpost“ azt írja, hogy a két ország összeköttetése bizonyára hatással lesz a keleti kérdésre is. Anglia mindig megelégedéssel fogja látni, ha Németország mérséklő és csillapító befolyást fog Görögországra gyakorolni, mert elő fogja segíteni az európai béke fenntartását.

Az esküvő utáni diszebédén, e hó 28-án György király az új párt élte. Vilmos császár Görögországra emelt poharat s beszédét görög nyelven végezte, mi nagy lelkesedést keltett. Este kivilágítás volt, melynek azonban a nagy szél nem kedvezett. Az Akropolison nagyszerű tűzijátékot rendeztek. Az utolsó felköszöntőt György király mondta, Frigyes császár özvegyét éltetve.

Henrik porosz herceg, Bismarck Herbert gróf és a mecklenburgi herceg a Megváltó-rend nagy-

Ezt elvégezve, megkérdeztem: »Megértett-e ugy-e bár nagyuram?“ Intett fejével.

Ezután mondtam neki: „No, most szundikáljon, pihenjen egyet, attól majd megjön az erő!“ — mire lehunyta szemét és elaludt. Én kocsira ültem és Graig nevű skót kálvinista lelkész felkértem, látogassa meg a haldoklót; nagy készséggel azonnal eljött velem és elmondotta felette a szomorú imádságot. Szegény barátom néha-néha kinyitotta szemét és hiszem, megértette az imádságot; ezután csendesen aludni látszott reggeli 2 óráig.

Én tíz óra tájban este hagytam el a beteg-szobáját és reggel 5 órakor tértem vissza. Ekkor mondták, hogy 2—4-ig erősen hörgött, de öntudatnál többé nem volt. 5 órától fogva behunyt szemmel erősen lélegzett (ez volt tegnap, vasárnap, szept. 1-én). Ez mutatta csak, hogy az élet, — vagyis inkább a mechanikus funkciók — s az emésztő-láz még folytatódna. Lassanként gyengébb lett a szivverés, lábak és kezek mind inkább lehűtek és reggeli 10 óra 15 perczkor, keze kezemben, kiszenvedett tusa nélkül a szebb jövőre méltó, az Ur Istentől minden jeles, nemes tulajdonsággal megáldott ember.

Ma reggel 5-kor adtuk meg a végtisztességet az elhunytak, miután ennek törvény szerint 24 óra lefolyta előtt kellett megtörténnie; jelen volt a legtöbb itt időző konzul tisztviselőivel, az osztrák-

keresztjét, Trikupis miniszterelnök és Dragamis külügyminiszter a vörös-sas-rendet kapták.

A „Nordd. Allg. Zeitung“ közli Vilmos császárnak Friedrichruhéba Bismarck herczoghoz intézett következő táviratát:

„Elragadóan szép utazás után megérkeztem a régi, a szép Athénbe. A lelkes fogadtatás után, melyben az uralkodó és a nép részesítették, az ön távirata volt az első üdvözlés hazából. — Szíves köszönet érte! Perikles városából és a Parthenon oszlop-csarnokából, melynek fölséges látványa lellem mélyéig hat, hazamba intézett első szavammal önt üdvözlöm.“

A londoni „Daily Chronicle“-nek Pétervárról azt jelentik, hogy Oroszország, a czár békés érvelései dacára folytatja háborus fegyverkezéseit. Így a tavasszal a huszadik lovas hadosztályt a Kaukázusból az osztrák határra fogják áthelyezni.

A bolgár kormány és egy pénzügyi consortium, melynek élén a Länderbank és a bécsi Bankverein állanak, közti kölcsönkötést hivatalosan megerősítik. A kölcsön, mely 30 millió frank, 85-ös árfolyamon bocsátott ki, 6 százalékkal kamatozik és 33 év alatt törleszthető. Biztosítékul a czaribrod-sophia-vakarelli és a jamboli-burgasi vasutak szolgálnak.

A szerb sknptsina által elfogadott és a kormányzóshoz felterjesztett válaszfelirat hangsúlyozza, hogy az ország barátságos viszonya a szomszédos és többi államokhoz, nemkülönben az újabb időkben teremtett barátságos összeköttetések, tovább fejlesztettek és újabb vívmányokkal tökéletesbítették.

Ebtartási szabályrendelet.

I. Az ebadó megállapítása.

1. §. Minden kutya három hónapos korától kezdve az alábbi kivételekkel ebadó alá esik. Ezen ebadó egy-egy évre:

- a) kedvtőlésből tartott, ugynevezett luxus kutyákért 3 ft;
 - b) vadász kutyáért és pedig vizsláért, agár vagy kopóért 1 ft;
 - c) házőrző kutyáért 1 ft;
 - d) mészáros kutyáért 5 ft;
- A község, város mezei és legelői területén legeltető nyájak után két pásztor kutyáért, valamint a község, város területén, ugy a községi, városi utcáitól félreeső, külön álló helyeni lakásokhoz tartozó házőrző kutyáért és pedig egy udvar után egy kutyáért, oly nagyobb birtokosoknál pedig, kik három pár vagy annál több igavonóval bírnak, két házőrző kutyáért, végül a havasokon és erdőkön legelő nyájak után négy kutyáért adó nem fizetetik, azonban a jelzett esetben nagyobb számban tartott kutyák után a c) pont alatt megállapított fokozatu adó fizetendő.

magyar kolonia és az „Imperatrix“ gőzös tisztjei s legénysége. Teljes diszben, beolmozott önkoporsóban, mely egyszerűen diszített, de jó és erős faburokban van illesztve, nyugszik a halott lobogónk földte utolsó útján. Ha Méltóságod parancsolja, kedves fia tetemet elszállítatom, hogy szülőföldjén aludja hosszú álmát.

Egy kis virágot törtem a hantról; engedje, hogy ide mellékeljem; — nem merek egy vigasztaló szót hozzá tenni, — érzem magam keserűségét, — mi lehet ahoz képest a szülőké, testvéreké messze földön!

Még tegnap reggel sürgönyöztem Kálnoky grófnak a szomorú eseményről, ki azt hiszem, gondoskodott róla, hogy a hátramaradottak többé tudatlanságban ne maradjanak a gyászsesztől.

Ha tévedtem abban, hogy korábban nem írtam, bocsásson meg kérem, Isten látja lelkem, nem hanyagságból történt, hanem mert legjobb meggyőződésem szerint legjobbnak gondoltam, ha boldogult barátom kívánságát teljesítem.

A hátramaradt tárgyakat a legközelebbi gőzössel, lepecsételve, a cs. és kir. külügyi miniszteriumhoz fogom beküldeni. Ugy szintén be fogok számolni a talált pézsről, mihelyt a költségek fedezve lesznek.

Atvettem 845 rupiát, 120 Napoleon d'ort és 24 font sterlinget.

II. Az ebadó kivételése, beszédese kezelése.

2. §. Az ebadó kivételének alapját az összeírás képezi. Az összeírás évenként július hónapban, községekben az előjáróság, rendezett tanácsu városokban a város kapitánya által történik.

Mivégből köteles mindenki az előre közhírré teendő 8 napi határidőben, a birtokában levő ebadókat, azok számának, minőségének megjelölése mellett bejelenteni és a bejelentést lakásának pontos jelzése mellett sajátkezüleg aláírni, az ide vonatkozó úrlappal az érdekeltek hivatalból látandók el, irni nem tudók a bejelentést élőszóval is megtehetik, mely esetben az úrlapot az etbulajdonos bemonadása szerint a községi jegyző, városokban a városi kapitány köteles kitölteni.

Ki év közben jut kutyának birtokába, tartozik 3 nap alatt az előző bekezdésben érintett bejelentést megtenni.

A ki az összeírás után egy félévén belül szerez kutyát az egész, a ki félév letelte után jut kutyának birtokába, az évi díj felét tartozik fizetni.

A kinek adó alá felvett kutyája évközben elvész, ugyan olyan minőségű kutyát adófizetés nélkül tarthat és csak a mennyiben az újonnan szerzett kutyára magasabb adó esnék, tartozik a többletet fizetni, hasonlólag a ki oly kutyát szerez vagy bir, mely után az adó az ország bármely más községében, városában már lefizettetett, újabb tartózkodási helyén ebadóval meg nem róható, ezen körülmény az alább érintett összeírási jegyzet rovataiban, mely összeírási nyomtatvánnyal, valamint a bejelentési úrlappal a községek ellátandók, felmentendő.

3. §. Az úrlapok beérkezéssel, községekben az előjáróság, városokban a hatósági küldött:

Az egyes bejelentések tartalmát az összeírasi kimutatásba egyenkint bevezetni, az illető rovataban a kivetendő adósságot is javaslatba hozza.

Az összeírás előre közzé teendő 3 napon át a község — város — házánál közzemlére teendő, mely idő alatt beérkező netáni felszólamlásokhoz képest az összeírás helyesbítendő, lezárandó, aláírandó és 8 nap alatt a bejelentési lapok visszatartása mellett községek a járási főszolgabíró útján a vármegye a alispánjához, városok a város tanácsához 3 példányban felterjeszti.

Az összeírás után szerzett és a tulajdonos által a 2-ik §. értelmében 3 nap alatt bejelentett kutyára vonatkozólag községekben az előjáróság, városokban a városi kapitány az összeírás esetről, esetre pótlólag készíti el és terjeszti fel a fentebbi módon az illető helyre.

Ha valamely etbulajdonos ellen alapos gyanu merül fel az iránt, hogy adó alá be nem mondott kutyát rejtget, joga van községekben az előjáróságnak, városokban a város kapitánynak a dolog mibenlétének megállapítása végett, helyszíni szemlét tartani.

A vármegyei — városi — számvevő az összeírást átvizsgálván, a kivetés helyességét az alispán — a városi tanács megállapítja és az összeírást 1 példány visszatartásával 2 példányban az alispán a járási főszolgabíróhoz visszaküldi, ki azokat az összeírás egyik példányának megtartása mellett a községi előjáróságnak kézbesíti, a városi tanács az összeírást a városi kapitánynak küldi vissza.

Épen most ismét beszéltem az orvossal; aug. 10 és 11-én tünt ki csak teljes biztossággal, hogy a beteg hagymázban (typhoid fever) szenvedett; vörös foltok a gyomor táján kétségtelenné tették a dolgot. A betegség csiráját Poonából hozta magával, hol a hagymáz néhány év óta járványos. Szerettem volna hozzánk haza vinni, de az orvos azt kivihetlenné mondotta. A láz folytonosan igen magas maradt, 105° Fahrenheitji ment fel, a leg-erősebb szerek csak rövid néhány órára tették meg hatásukat, a hőmérsék azonnal ismét feljebb szállt.

Jó lélekkel mondhatom, hogy megtörtént minden, a mit emberi tudomány és gond tehetnek; az Ur Isten másképp akarta.

Minden órában adatott egy kis táplálék; huskivonat, tej, tojás, budai vörös bor, cognac, stb. Ezenkívül ha a beteg néha-néha idegenkedett az ételtől, alvás közben allóvetek útján történt a táplálás.

Az emésztés mindvégig csodálatosan jó maradt, semmi komplikáció nem mutatkozott, csak a gyengeség nőttön nőtt. Ez, az orvosok nézete szerint, a rendes és bő táplálkozás mellett különös tünet volt. Az érverés csak az utolsó napokban szökött fel perczenkint 136—140-re, addig meglehetősen rendes maradt. A sziv működése azonban nem volt e mellett teljesen egészséges; azért nem mertek az orvosok az egész test hideg borogatásához nyulni.

Az előjáróság, városi kapitány — a kivetett adót október 15-ig beszedi.

Az ebadó beszédese, behajtása és ellenőrzésére nézve az 1883. évi 17169. számú pénzkészletési szabályzat irányadó.

III. Ebtartási szabályok.

4. §. Minden eb tulajdonos a plébából készült, az összeírás folyó számát és évét feltüntető bárczával látandó el, ki azt az ebnek nyakszíjára vagy kötőjére illeszteni köteles.

A szükséges bárczákat, melyek alakját az alispán, városi tanács állapítja meg és mely évről-évre változtatandó, az alispán, városi tanács az előző §-ban érintett kivetéssel együtt küldi ki, az előjáróság — városi kapitány — pedig a régiéket az ujaknak kiszolgáltatása mellett 48 óra alatt beszédni, községek a főszolgabíró útján a vármegye alispánjához, a városi kapitány a tanácshoz felterjeszteni köteles.

A ki időközben szerez kutyát, vagy a kinek kutyájáról a bárcza elveszett, addig míg a bárcza ki nem küldetik, bejelentésről elismervényt kap, és erről egyuttal a felügyelő községek és a gyeptes-ter értesítendők.

A kinek kutyájáról a bárcza elveszett, a bárcza érvénytelenítése mellett utat kap, az a bárcza költségét megtéríteni köteles.

Ha valamely kutyá bárcza nélkül nyilvános helyen találatik, a 18—19. §-ban körülírt eljárásnak van helye. Az adó alól törvénytelenül felmentett kutyák szintén — de a fentebb érintettől eltérő alakú bárczával ellátandók.

5. §. Minden eb tulajdonos kutyáját kellően etetni, itatni, azt ápolni és reá felügyelni köteles.

6. §. Városokban mészáros, dogge és hasonló nagyobb fajtájú kutyák a tulajdonos által szájkosárral látandók el, valamint általában a harapos természetű kutyák.

Városokban a hatóság a szájkosár kényszerít mindennemű kutyára nézve elrendelheti, mely esetben az utcán és nyilvános helyeken a kutyák csak is szájkosárral ellátva járhatnak.

Ezen tilalom nem vonatkozik a porázon vezetett vizslákra.

Falukon a haraposabb természetű háziorzók kutyák, a mennyiben szájkosárral nem láttatnak el, láczon tartandók, csakis éjjel bekerített helyen bocsáthatók szabadon.

Városban és nagyobb községekben a gyeptes-ter a városkapitány — előjáróság felhívására időnkint az utcákon és téreken váratlanul portyázást (razziát) tart, mely alkalommal a bárczával, illetőleg városokban a fentebbi értelemben szájkosárral el nem látott, községekben láczon nem tartott harapos természetű háziorzók kutyák összefogdosandók a 18—20. §-ban foglaltakhoz képest kiírt büntetés kiállása és 8 napi megfigyelés után a tulajdonosnak visszaadandók, addig ha csak azokat kiirtani maga nem kívánja, költségén éllemez-tenek. A gazdátlan ebek feltétlenül kiirtandók.

(Vége következik.)

Az orvosok teljes nyugalmat parancsoltak a beteg számára; — én hetenként 2—3 napig voltam Bombayban, de akkor is csak néhány per-ozig volt szabad naponként kétszer-háromszor a beteg mellett időznöm. Az ápolónő azonnal kiin-tett és sokszor mondtuk tréfásan: „No menni kell, itt van a zsandár”. Más senkit az utolsó na-pig nem bocsátottak be.

Bocsánat, hogy magamról szólok, Isten tudja, nincs okom dicsekedni, életem végeig meg nem bocsátom magamnak, hogy az utolsó éjtem nem egé-szen a beteg mellett töltöttem.

Igaz, utolsó időben engem is kissé megö-zibált a láz, de hát mi volt az én bajom az övéhez képest!

Nem mondhatom, mily szerető, gyengéd gond-dal viseltettek iránta az orvosok és ápolónők, mily szívbeli részvételt mutattak mindvégig. De hát ki is ne szeretete volna azt az áldott nemes lelket!

Ha bármilyen módon Méltóságod szolgálatára lehe-tek itt, bármilyen más tudósítást parancsolna, kérem rendelkezék rólam.

Bezárom leveletem, indul a heti posta.

Öszinte mély tisztelettel Méltóságod aláztos hive.

Stockinger Ferncz.

Román Miron válasza.

Román Miron, görög-keleti érsek-metropolita, az Emke igazgató választmányának nemrég hozzá intézett válaszára, a következő viszon-választ küldötte:

Az »Erdélyrészi Magyar Közmívelődési Egyesület tisztelet igazgató választmányának.

Kolozsvártt.

Eln. 6933. sz.

Tisztelet igatgató választmány!

E hó 25-én vettem a tisztelet igazgató választ-mánynak ugyancsak e hó 12-ről 108. sz. a. hozzám intézett nyilatkozatát, melyből megnyugtató tu-domásul veszem azt, hogy az Erdélyrészi Magyar Közmívelődési Egyesület nem kizárólag a magyar fajnemzetiségi érdekeinek előmozdítása céljából jött létre, a más nemzetiségi honpolgárok elma-gyarosítására és a magyar fajba való beolvaszta-sára nem törekszik s általában semmi, akár val-lási, akár nemzetiségi mesterséges áttérítést nem eszközöl.

Remélem, hogy a tisztelet igazgató választmány-nak a lapokban is közzétett nyílt és határozott kijelentése megnyugtatólag fog hatni mindazokra is, kik a nevezett magyar egylet céljai és működése iránt velem együtt aggodalmat tápláltak; ugyanazért az engesztelődés és a békés összefér-hetés érdekében szívesen elhallgatom észrevétele-imet, melyeket a tisztelet igazgató választmány-nak a magyar nyelv jogosultságára vonatkozó, kevésbé összefüggő és általán politikai természetű fejtegetéseire tehetők, és szintugy békeszerete-temnél fogva szívesen eltekintek a nyilatkozatnak éles, mondhatnám sértő hangjától is, melyet elsa-játítani és használatba venni egyáltalában haj-lándó nem vagyok.

Egyébiránt a tisztelet igazgató választmány tu-domására és kölcsönös megnyugtására megjegyzem: hogy a folyó évi aug. hó 26-án eln. 5511. sz. a. az egylet tisztelet elnökéhez intézett válasz-levelem kiindulási pontját nem pusztá feltevésből, hanem az E. M. K. E. és vidéki választmányai létrejötté alkalmmával tartott beszédekéből és az összes magyar sajtónak azokhoz fűzött kommentá-raiból merítve és a közvetlen megfigyelés ered-ményével kiegészítve állítottam oda; a tisztelet igazgató választmány határozott nyilatkozata után azonban csak örülni fogok, ha annak ellenkezője az egyesület működési körében élő tényekben is nyilvánulni fog.

Vége talán nem fogja a tisztelet igazgató vá-lasztmány részemről szerénytelenségnek venni, ha kijelentem: miszenint én valahányszor köte-lességszerűen elébe vetettem magamat minden áramlatnak, mely a román nemzetiségű honpol-gárok nyugalmat és nemzeti egyházam érdekeit veszélyeztetni látszott, ezt én csak a közbéke ér-dekében és csak a fennálló törvények korlátain belül, tehát tisztán hazafias szándékkal és törvé-nyes módon tettem; de e mellett az ország inte-gritása s jóléte és az állam megszilárdulása érde-kében mindenkor határozott állást foglaltam, mint ez az állam érdekei felett ébren örködő kormány-körökben bizonyára tudva van; tehát a hazafiság dolgában, melynek fejlesztésére az E. M. K. E. vállalkozott, úgy hiszem, semmivel sem állók hát-rább azoknál, kikkel a nemzetiségi kérdésben agy sajnálatomra egyetértésre nem juthatok.

Mindezek után fogadja a tisztelet igazgató vá-lasztmány öszinte tiszteletem nyilvánítását.

Nagy-Szebenben, 1889. október 29-én.

Görög-keleti román érsek és metropolita:

Román Miron s. k.

Román Miron, a nagyszebeni küld románok bizalmi irata átnyújtásával megbízott túldótsá-gának így válaszolt: „— hasonló helyeslő nyilatko-zatok erkölcsi támogatást és bátorítást képeznek az ő részére s meg fogják őt erősíteni abban, hogy az egyszer megkezdett irányban tovább haladjon.” Az átnyújtott bizalmi iratból világosan kitűnik, mily irányban kíván tovább haladni Ro-mán Miron, olvasóink velünk együtt tájékozva lehetnek.

Különfelék.

— A halottak napját a szokásos kegyeletes ér-zések között ünnepelték meg Kézdi-Vásárhelyt az idén is. Ugy az ev. ref., mint a róm. kath. temetők

fényárban usztak, ezernyi láng borította a sirokat s valóságos emberáradat tolongott a sirkertekben. Mindenki sietett leróni a kegyelet adóját elhunyt szerettei emlékei iránt. A gyászünnepegy azonban alig vette kezdetét, megkondultak a vészharangok tüzet jelezve. A közönség rohanva hagyta el a temetőket s néhány pillanat alatt a feldisznított sirkertek pusztán állottak.

— Tüz. F. hó 1-én este 7 órakor vészharangok zugása riasztotta fel Kézdi-Vásárhely város kö-zönségét, mely — halottak nap lévén — a teme-tőben volt elszédve. A város I. kerületében a Kovács-szer-utczában ütött ki a tűz egy istállóban. A roppant sűrűségben, a hol egyik faépület a má-sikat érinti, a tűz bő anyagot talált s rövid idő alatt 9 kisebb-nagyobb épület állott lángok között. A tüzoltó-egyesület azonban gyorsan a helyszíne-n termett, a hatalmas fecskendők el kezdtek mű-ködni s így 4 épületnek legalább a derekát meg lehetett menteni. Elégett a Kovács Dániel örök-seinek egy istállója s két házának fedele, Jancsó Mózes szeszgyárosnak egy istállója, egy fatartója és egy sertés-oljának fedele, egy házának és ser-tésoljának fedele, Jancsó Géza szűcsnek egy istá-lója s házának fedele. A kár 1000 frtra tehető.

— Kinevezés. Kocsis Király János hadnagy, fő-hadnagynak léptetett el.

— A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet f. hó 9-én fillérestélyt rendez.

— Kedvezmény a hírlapoknak. Baross Gábor ke-reskedelmi miniszter rendeletet adott ki, mely ke-dvezményt nyújt a politikai hírlapoknak. A gyors értesülés terén való verseny következtében ma már hasábkra terjed a hírlapok távirati rovata. Ezentul még többre terjedhet. Baross Gábor ren-delete értelmében ugyanis az éjjeli időben feladott hírlapi táviratok minden szaváért, alapdíj nélkül, csak egy krajczár lesz fizetendő, de oly feltétellel, hogy az illető lap, vagy hírlapi levelező kötelezi magát, mikép évenként legalább 120,000 szót ad fel táviratozás végett, illetőleg 1200 forint lefe-zését biztosítja; ha távirati díja az év folyamán ez összeget el nem érné, a hiányt kiegészíteni köte-les. Az új szabályzat már november hó elsején életbe lépett.

— Kit sem elismerni, sem megismerni nem akarnak. A Gauloisban olvassuk a következő adomát. A A bolgár fejedelem párisi tartózkodásakor meg-látogatta nagybátyját, Montpensier herceget. A herceg, kit őt már rég nem látta volt, eleinte nem ismerte meg vendégét. De midőn a fejedelem őt üdvözölte, Montpensier herceg felkiáltott: Ejnye, te vagy az Ferdinánd?! . . . Aztán kezét fogva a bolgár fejedelemmel, mosolyogva hozzá tette: Valóban, úgy tettem, mint a hatalmaságok: nem ismertelek el. (Je ne te reconnais pas!)

— A hűség halottja. Nagy szenzációt keltett az a hír, hogy Keczer Mihályné szül. Szinnyey Eugenia, ez év október hó 26-án Szinnye-Lipócson föbe lötte magát. A szerencsétlenül járt s még javakorában levő uri asszony a hű feleségek min-taképe volt. Végzetes tettére vonatkozólag azt beszélük, hogy családi boldogtalanság volt öngyil-kosságának oka. Férjét ugyanis rendkívül szerette, de férje oly ridegen bánt vele, hogy egy izben már elváltak. A mikor azonban meghalotta, hogy férje egy lovaglás alkalmával lábát törte, vissza-tért hozzá s a legnagyobb odaadással ápolta. Mikor K. M. felépült, a régít folytatta, s nejét ujjalag el-hanyagolta. Legutóbb Bécsbe távozott s nejét ma-gára hagyta a gazdaságban. Ez a hű feleséget mind jobban elkeserítette, s minthogy férje még válni is akart tőle, föbe lötte magát.

— A fájdalom örüllje. Zomborban október 30-án reggel Beke Árpád, Beke Gyula megyei főszám-vevő 22 éves fia, háromszor rálőtt a mostohaany-jára, a kin a lövések — szerencsére — csak jelen-téktelen sérülést okoztak. A fiatal ember ezután kétszer magára lőtt, s ezenfelül egy éles késsel is megszúrta magát. A boldogtalan ifjút gyógyít-hatlan csontszu kínozták, s tettét valószínűleg a nagy fájdalom következtében beállott örülési ro-hamában követte el.

— Az unoka kegyelele. A „Hamburger Nachrich-ten“ hire szerint II. Vilmos császár napgyárjának I. Vilmos császárnak emlékszozára öt millió már-kát ajánlott fel magánpénztárából, arra az esetre, ha a szobrot ott állítják fel, a hol a „Schlossfrei-heit“ név alatt ismert háznégyszög áll, melyet ki kell sajátítani és le kell bontani.

— Gladstone eredete. Egy német tudós a nagy angol államférfiut illető genealogiai munkát tett közzé, a mely a La Manchron tullév országban mcst nem kis zajra adott okot. A német tudós azt állítja ugyanis, hogy Gladstone női ágon egyene-sen III. Eduárttól származik. Csakhogy ezen az

alapon azt is ki lehetne sütni, hogy Gladstone ösei a francia királyi család tagjai közt keresendők, miután tudvalevőleg III. Eduar neje Izabella, III. Filöp francia király leánya volt.

— Egy megbűnhődött anyós. Borzasztó családi drámának volt okozója a napokban Orleánsban egy anyós, a ki ugyan halállal lakolt fondorkodásért, de egyuttal közvetve leánya és veje gyilkosává is lett. Egy odaváló fiatal ember, körülbelül fél éve nőt vett egy szép fiatal leányt, a kivel boldog egyetértésben élt. Rövid idővel ez előtt az anyós a beköltözött hozzá és folyton ingerelte leányát a derék, becsületes magaviseletű fiatal férj ellen. Ez végre megsokalta a dolgot és egy éjjel leszurta az anyósát, azután pedig a maga életének véget vetett. Mikor a fiatal asszonyka, ki imádta férjét, megpillantotta a két holttestet, leugrott a harmadik emeletről és szörnyet halt.

— **Tolvaj a vasuton.** Kertsenbaum Aron, máramarom megyei lakos október 30-án Miskolcra Budapestre utazott. Utközben a vonaton elaludt, s mire felébredt, a kabátja zsebe ki volt metszve, s pénztárcája — 1100 forinttal — eltűnt. A károsult Budapestre érve jelentést tett a rendőrségnek, a mely ez ügyben megkezdte a nyomozást. A károsultnak egy 30—35 éves férfinak van gyanúja, a ki vele egy kupéban utazott, a mire ő felébredt, már valahol kiszállt.

— **Százezer forintos család.** Félévvel ezelőtt nagy csalást követett el Bécsben egy Novák Agost nevű úrnő, a ki nejének 100,000 forintnyi vagyonát a letéti jegy meghamisításával felvette az osztrák-magyar nemzeti banknál. Novák megszökött, de Monacóban elfogták, hanem ott is kedvezett a szerencse, mert ismét megszökött. Párisban újra elfogták és kiadták az osztrák hatóságnak. Elfogták Bécsben egy kereskedő nejét is, kit azzal gyanúsítanak, hogy őt mutatta be Novák a banknál neje gyanúja.

— **Cuza herceg házassága.** Érdekes esküvő volt néhány nap előtt a Jassytól nem messze fekvő ruginvasai birtokon. Cuza Sándor herceg, az 1866-ban detronizált Cuza Joan Sándor fejedelem fia, vette nőt Moruzzi Mária hercegnőt. Cuza Sándor herceg az említett fejedelemnek természetes fia volt, de az öreg herceg halála előtt adoptálta. Azóta a család, mely az övegyből és két fiából állott, a ruginvasai jószágon töltötte legnagyobb részét az esztendőnek. Cuza herceget három év előtt a mehedinti kerületben meggyaláztatták követnek, de ekkor kijelentette, hogy nem fogadja el a mandátumát, mert nem akar egy fedél alatt lenni Leca tábornokkal, az akkori kamara elnökével, a kit árulónak nevezett, mert 1866-ban azon az éjszakán, mikor az apját detronizálták, ő volt a palatőrőrs parancsnoka. Leca tábornok a múlt évben meghalt, de azért a herceg állandóan viszszaütötte a mandátumát. A fiatal hercegné a Moruzzi fejedelmi családból származik, melynek tagjai nagy szerepet játszottak Moldva történetében.

— **Testvérgyilkos.** Szabó János gyűdi lakos házközösségben élt fivérével, Szabó Istvánnal. Kettejüknek meglehetősen vagyonkájuk volt, melyet János szeretett volna egészen magához keríteni. Fél is biztatott több elzülött embert, hogy 200 forint jutalom mellett tegyék el láb alól fivérét, de nem akadt vállalkozó a gaztettre. Ekkor aztán Szabó János elhatározta, hogy ő maga oltsa ki testvére életét. Ez év január 14-én a szőlő pincéjében István testvérét, a mint épen bort fejtett egy 12 milliméteres pisztolyból úgy lötte fejbe, hogy az holtan maradt a helyszínen. Még a csap is kezében volt, mikor ráakadtak holttestére, a pécsi törvényszék Szabó Jánost gyilkosság bűntette miatt életfogytig tartó fegyházra ítélte, mit a kir. tábla is helybenhagyott.

— **Sötét bűn.** Néhány hónap előtt nagy feltűnést keltett a fővárosban Brenner Janka, igazi néven Takács Istvánné és Schuhmann Józsefné született Cziller Róza születésű letartóztatása. A házkutatás alkalmával a kompromittáló levelek egész tömegét találták náluk, melyekből kitűnt, hogy a gonosz asszonyok üzletszerűleg foglalkoztak a bűntetőtörvény által tiltott operációk végrehajtásával. A többek között Huber Mária és Jaluszko Erzsébet is hozzájuk fordultak s ők segítették is rajtuk, úgy, hogy a két leányzó hóapokig feküdt a kórházban. A vizsgálat folyamán a bíró tanúképen kihallgatott egy fiatal embert is, a ki érdekes leleplezéseket tett a két születő nőzelméről. Vallomása szerint Brenner Janka lakása valóságos bűnbarlang volt. Kedvesétől, egy czukrász-leánytól, hallotta ezt, a ki szintén megfordult Brenner Jankánál. Az úgynevezett „titoktartás”-ért, melyet hirdetéseiben ígért, nem kevesebbet, mint 160 forintot követelt. A törvényszék — noha a vizsgálat folyamán több terhelő adat merült fel — csak két esetben látta beigazolva azt a sötét bűnt, mely — sajnos — nagyon gyakran foglalkoztatja a bűntető bíróságot. Négy egyént helyezett vád alá: Takács Istvánné sz. Gebauer Janka és Schuhmann Józsefné sz. Cziller Róza születésűek, to-

vábbá Jaluszko Erzsébet és Huber Máriát. A végtagyalást, melyen a vádlottakat Hets Ödön ügyvéd fogja védeni, a napokban tartják meg.

— **Meggyilkolt hittérítő.** Thursday-Islandban október 29-én Savage anglikán lelkész és az alája rendelt tanítókat, valamint a Mary nevű hajó legénységét, kik valamennyien a londoni hittérítő társulat szolgálatában állottak, meggyilkolták. A queenslandi kormány tulajdonát képező Albatross gőzös a helyszínére ment.

RÖVID HIREK.

— Kurticson kedden tűz volt. Egy ház leégett. — Békéscsaba Mihalyné szegény földműves asszony, három fiát szült. Aligha életben maradnak. — Szász-Sebesen elfogták Schenker András doborkai lakost, ki Pap Juon levélhordótól egy ötven forinttal terhelt pénzes levelet ellopott. — A bécsi rendőrség egy sáros-magyar-berkesi Katona Zsigmond nevű 70 éves szélhámost köröz, a ki Európa nagyobb városaiban kapitánynak és követségi tanácsosnak adta ki magát, pénzt csal ki az emberektől. — Szeged környékén kóbor czigányok garázdálkodnak. — Londonban a múlt hét egyik éjjelén Moore belvárosi aldermant ismeretlen tettesek az utcán megdöntözték, megverték s minden értékes tárgyat elraboltak tőle. Az alderman félholtan maradt az utca közepén. — **Uj hetilapok.** „Kárpátja” című új politikai és társadalmi hetilap indult meg Munkácsen Csomár István szerkesztésében. „Máté-Szalka és Vidéke” címmel pedig új évtől kezdve Kósa Ede szerkesztésében M.-Szalkán fog megjelenni. — Vrebác horvátországi községben ismeretlen tettesek a napokban, Szvilár osztrákrendőrszervezőt és Rozenmann csendőrt, a miut a határban czirkáltak, agyonlőtték s azután holttestüket szétarabolták. — Berlinben egy tanítónő a tintás tollal a körme alá szúrta. A tintától vérmérgezés támadt, a boldogtalan teremtés két napi szenvedés után meghalt. — **Uhornán** Málik István szolgalegény, társát Kuchta Istvánt, verekedés közben megölte. — Stockerauban Salonicny János dragonyos káplár, büntetéstől való félelmében agyonlőtte magát. — **Grosche** hallei tanár és híres irodalomtörténész borotválás elmesztette nyakát. Tettét elmezavarban követte el. — **Templomrablás.** Aradmegyei Mácsa és Mikalaka községekben, ismeretlen tettesek a templomokba betörték és kirabolták.

Közzgazdaság.

Budapesti levél.

A zónatarifa által alkotott élénkebb utazási kedv, minden bizonynyal nagyobb hasznára van a fővárosnak mint az egyes vidéki városoknak. Ez azonban nem is lehet másképp, mert az ország központja a főváros, hol mindent olcsón és czélszerűen bevasárolhatunk és jól értékesíthetjük terméseinkeket vagy egyéb eladni valóinkat. A vidékiekre nézve tehát kétségkívül jó befektetésnek mondható az utiköltség címén elfogyott pénz, mert a fővárosban sokat lehet tapasztalni és látni aránylag rövid idő alatt és a mi a földolgoz, mindenki szükségleteit kívánsága szerint fedezheti. Bevásárlásainknál azonban csak jó hírű üzleteket keressünk fel. — Néhány ilyen megbízható üzlet a közönség szíves figyelmébe ajánlani, ezélja jelen sorainknak.

Az üvegáru-üzletek közt kiválóan ajánlhatjuk Zah J. György örökösei kir. szab. zlatnói üvegáruk raktárát Károly-körút 9. szám alatt. Mindennemű üvegáruk a legszebb kiállításban, valamint a giesshübli porcellán és hollóházi köedény gyárak gyártmányai találhatók fenti üzlet nagy raktár-helyiségeiben. A Zah J. György örökösei üzletet a bekövetkezendő időnyre tehát különösen figyelmébe ajánljuk a t. bevasárló közönségnek. Levélbeli megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek, árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Münz Mór, L. női és férfi divatáruk üzletében, Budapest, fürdő-utca 7. sz. a legnagyobb választékban kaphatók a legszárdabb új találmányú férfi ingek és uri divatcikkék, vásznak és asztalneműek (Jaeger-féle) normál gyapjú árúk, valamint női és uri harisnyák leghíresebb gyári raktára. — Münz Mór üzlete már 30 év óta fennáll, a bécsi és budapesti kiállításokon kitüntető oklevelet nyert, és jó áruiról különösen elterjedt hírneve van.

Csipe és vegytisztító intézet. Lohr Mária ezeltől Kronfusz. Füzlet: Budapest, Ferenciek tere 4. szám, fiók-üzlet: váci-utca 12. sz. földszint és Andrássy-ut 16. sz. alatt. — Mindennemű csipe, bársony, selyem, posztó, kalap, szalag stb., női ruha fejtvé és fejtetlenül vegyileg tisztittatik mérsékelt ár mellett.

Uj aranyozószér megjelent, melylyel mindenki moshat és ujja aranyozhat elavult tükör- és kép-rámát, szobrot, virágasztalt stb. Üvege ecsettel 80 kr. Megrendelket Kertész Tódornál, Dorottya-utca 1. szám, Budapest.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézi-Vásárhelyt.

A hangszer-iparban kétségtelenül a legelső helyek egyikét foglalja el Schunda Venczel József cs. és kir. udvari szállító (magyar-utca 26. sz.) hangszergyára, melyben nagyban készítenek mindenféle réz- és fafuvó, vonó és ütőhangszerek, továbbá híressé vált és gyönyörű hangú, felülmúlhatatlan pedál-czimbalmai is. Schunda a pedál-czimbalom feltalálója, elévülhetetlen érdemet szerzett magának nemcsak az által, hogy e hangszert úgy a főúri szalonokban, mint a polgár házában itthon, sőt a külföldön is ismertté s kedvelté tette, hanem az által is, mert mintaszerű gyára díszere válik a magyar iparnak. Ez iparág terén szerzett érdemeit nemcsak számos kiállítás, köztük a párisi, bécsi és budapesti ismerte el elsőrendű kitüntetésekkel, hanem ő felsége a király is, ki, miután már korábban arany érdemkereszttel és a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki, az 1885. évi orsz. kiállítás alkalmából legmagasabb elismerését nyilvánította, legutóbb legmagasabb kegye jeléül: Ferencz József rend lovagjává nevezte ki. — Schunda mindenféle hangszerei nemcsak a belföldön elterjedésnek, de a külföldön is nagy kivitelnek örvendenek. A pedál-czimbalom külföldön elterjedését köszönheti a kitűnő cimbalom-iskolának, melyekből Schunda már több füzetet adott ki. Gazdag választéku raktárt tart mindennemű hurok és hangszer alkatrészekből. Használt hangszereket javítás vagy becszerelés végett elfogad. Árjegyzéket bérmentve küld.

Piaczi árak

Kézi-Vásárhelyt, október 31-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	6 frt 10 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	3 frt 95 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztá)	hektóliterenkint	3 frt 80 kr
Arpa (elegy)	„	3 frt 20 kr
Zab	„	2 frt 50 kr
Törökbuza	„	4 frt — kr
Kása (köles)	„	8 frt 50 kr
„ (árpa)	„	16 frt — kr
Borsó	„	4 frt 80 kr
Lencse	„	9 frt — kr
Fuszulyka	„	4 frt 80 kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt — kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhús	„	— frt 44 kr
Juh-hús	„	— frt 20 kr
Szalonna	„	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 22 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1889. október 31-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	101.50
Magy. papirjárdék 5%	97.70
Magyar vasuti kölcsön	—
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	99.75
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	117.50
M. keleti vasuti államkötv. III.	112.75
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.75
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	104.75
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.75
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.75
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.75
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99.75
Magyar nyereség-sorsjegykölcsön	140.—
Tiszaszábályozási és szegedi sorsjegy	128.—
Osztrák járadék papirban	85.50
Osztrák járadék ezüstben	86 —
Osztrák járadék aranyban	109.79
Cs. és kir. arany	5.67
20 frankos arany	9.46
Német birodalmi márká	58.30
London (2 havi váltókért)	119.—
20 márká arany	11.65

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

A

k.-vásárhelyi Takarékpénztár

piaczsori házának földszinti része

folyó év decz. 1-én d. u. 2 órakor

az intézet helyiségében tartandó

nyílt árverésen

1—3 bérbeaadatik.